

opmærksom paa, at der foreligger bestemte Udtalelser fra den ærede Ministers Side, Udtalelser, der ere tiltraadte af det Mindretal, hvortil jeg hører, hvorefter Resultatet efter al Sandsynlighed vil blive: en Danelinie Horsens—Fuldbro—Ny—Brabrand—Narhuus. I de Herrerers Motivering synes at fremtræde Tølleisen af, at Ny er Hovedpunktet for de vestlige Interessers Vedkommende; de føre jo rigtignok deres Linie et Par Miil ned igennem den saakaldte Gudenaadal, men Ny er og bliver dog Hovedpunktet for de vestlige Interessers. Jeg skal overspringe alle de almindelige Betragtninger i Motiveringen, fordi jeg finder, at det ikke vil føre til nogen Nytte paa dette Standpunkt længere at diskutere dem. Enhver beholder jo sin Betragtning om dette Forhold, som han engang har den, og jeg troer ikke, at vi opnaae noget Stort ved at optage Debatten derom. Der siges i Motiverne, at det er Hensynet til de vestlige og sydvestlige Interessers Forbindelse med Jernbanesystemet, som gjør det nødvendigt og rimeligt og godt paa dette Stykke at bevæge sig mod Vest. I det jeg igjen optager en kort Diskussion om dette Hensyn, haaber jeg, at de Herrer ville give mig Ret deri, at disse Interessers, hvad enten de gaae i Retning af Kvægudførsel eller i Retning af en Forbindelse med de østlige Havne og Verne, med lige Distancer fra et Punkt mod Syd som fra et Punkt mod Nord, fyldestgøres bedst ved Punktet mod Syd. Naar altsaa de ærede Herrer gaae ud fra, at Alt forkastes, saa have vi Punktet Veile i Jernbanen og endvidere Punktet Ny Mølle; men naar man nu vil see, hvilken Linie det er, der afgrænses de Punkter i Sjælland, som ere i samme Afstand fra Veile og Ny Mølle, saa er det en Linie dragen fra Horsens til omtrent 1 Miil Nord for Ringkjøbing; Alt, hvad der ligger Syd for den Linie, hører nærmere til Veile end til Ny Mølle og tilfredsstilles bedre i sine Interesser ved at gaae til Veile end ved at gaae til Ny Mølle. Det er saa meget bedre og naturligere, som alle Hovedveie, der føre fra det vestlige Sjælland til Øst — med Undtagelse af den nye Narhuus-Chansjee — have Retning mod Øst, det vil sige i denne Deel af Sjælland. Naar man nu betænker, at denne

Linie er i en Afstand af ikke mere end 5 til 6 Miil fra Tverbanen, og at det har overordentlig Bids at betyde for Kornudførsel f. Ex., at der 10 til 12 Miil mod Øst er en Jernbane, saa troer jeg, at man maa være meget forsigtig med at udvide det Omraade, for hvilket en saadan Linie som Nylinien skulde have nogen virkelig Interesse. Naar man siger, at det kan have Interesse for en hyderligere Udvikling af det jyske Jernbanenet, saa har man maaskee Ret, naar man ved denne Udvikling tænker sig en eller flere Tverbaner, men jeg troer dog virkelig ikke, at man her i Landet vil finde en Repræsentation, som vil gaae ind paa at skaffe os endnu en Tverbane. Jeg skal imidlertid ikke her gaae ind paa en Diskussion om Tverbanen; denne er jo nu engang tilstede, og at diskutere den vil altsaa ikke føre til Noget. Jeg skal som Incidentspunkt paa dette Sted gjøre opmærksom paa, hvad jeg glemte, da jeg omtalte Forslaget under Nr. 1, at naar man tænker sig en Linie som den der foreslaaede, forsynet med blot to Tverbaner til hver Side, saa ville disse Tverbaner tilfammen være meget længere end en heel Vestbane, og de ville have den Ubequemmelighed at være dobbelt saa dyre at anlægge og at drive. Jeg vender nu tilbage til Spørgsmaalet Ny Mølle. Der er sagt i Mindretallets Betænkning til Forslag Nr. 4, at de vestlige Interessers, som væsentlig skulde være knyttede til Linien Underup—Ny Mølle, ikke omfatte mere end nogle Sogne, hvis Folketal og Areal samt Hartkorn ikke kan anslaaes til mere end 10,000 Mennesker paa et Areal af 7 □ Miil med 2,189 Tønder Hartkorn; jeg kan endnu føie det ærede Fleertal i at medtage Hammerum Herred, der udgjør 21 □ Miil med en Befolkning af 12,000 Mennesker, men jeg kan ikke føie det i, at Thyrsting Herred væsentlig skulde være interesseret i denne Linie — det ligger ganske vist denne Linie lidt nærmere end Fuldbro-Linien, men det er ikke meget betydeligt — ligesom jeg heller ikke kan føie det i at lade Sids Herred — der væsentlig hører til Silkeborgs Opland, og for hvilket hele Uleiligheden vil bestaae i Seiladsen paa den stormfulde Mos Sø — eller Brads Herred og Silkeborg Vird høre med til denne Linie. Naar